

40m

35m

30m

45m

No pro

Dretl

Panxa

Mantingut i tècnic,
roca molt bona

- x Expansió
- △ Clau
- Pont de roca

PUNTAL DE L'ALBARDA
Aresta Ribas (6b 150m)
Primera:
J. Ribas (octubre de 1979)
Material:
20 cintes exprés, alien vermell, tricam blanc i rosa

6b (A1e)

R1

R2

R3

R4

V

IV+

V+

IV

IV+

V

V+

V

IV

V

IV

V

L'atractiva aresta sud del Puntal de l'Albarda és un perfil massa delerós per passar desapercebut. El 1979 s'hi obrí en solitari l'*Aresta Ribas*, que recentment ha estat restaurada, val a dir que amb alguna peça més de les que marca la ressenya original; malgrat tot encara permet assaborir una escalada sincera, sense trampes, curulla de lògica.

El primer llarg, obert en artificial, esdevé una intrigant escalada en lliure sobre conglomerat excel·lent i de gra més aviat petit, que mena a una pintoresca reunió situada en una balma. Des d'aquest punt restaran tres tirades més, no tan difícils en grau però sí en compromís, especialment els primers metres de la segona i la quarta... Res que no es pugui superar amb una dosi extra de concentració.

- Via: Aresta Ribas
- Zona: Montserrat – Tabor
- Dificultat: 6b (MD)
- Dificultat obligada: V/Ae1
- Llargària: 150 metres
- Grau d'exposició: Alt
- Grau de compromís: Alt
- Equipament: Pràcticament equipada amb parabolts
- Material: 20 cintes exprés, alien vermell, tricam blanc i rosa
- Orientació: Sud
- Valoració: *****

Aproximació:

L'opció més còmoda és prendre el funicular de Sant Joan, un cop som a l'estació superior agafem el camí cap a Sant Jeroni. Seguim pel camí uns 2 km. Aleshores hem de prendre un corriol que baixa a mà esquerra i que de seguida ens deixa davant la paret. Com a referència el camí neix uns 50 metres després de passar l'agulla del Cigronet.

L1(6b)

La via comença al costat d'una alzina que ens ajuda a aferrar-nos a la paret. Es tracta d'un llarg extraordinari, obert d'antuvi en artificial que convida, mercès al recent re-equipament, a escalar-lo en lliure. Escalada de finura i mantinguda sobre una roca de primera que demana saber-la llegir i encertar el camí, que no sempre és en línia recta. Quan la paret afluixa trobem una primera reunió que val més no fer i continuar en diagonal a la dreta fins la segona original, molt més còmoda. 45 metres, 16 expansions aprox. i un clau.

L2(V)

Sortim de la reunió per la dreta per de seguida tornar a l'esquerra i quedar sobre la reunió. És un tram dret i exposat de roca extraordinària. Quan la verticalitat minva marxem a l'esquerra fins atènyer la primera assegurança del llarg. Ara ens toca continuar per terreny més amable, però per on haurem d'encertar el camí. Poc abans d'arribar a la reunió la paret es torna a redreçar afegint una mica de pebre al llarg. 30 metres, 2 parabolts.

L3(V+)

Cada llarg és una delícia i aquest no és menys, amb una primera part més fina i amb bon

ambient. Poc a poc el llarg va afluint fins a muntar la tercera reunió a una còmoda balma. 35 metres, 7 parabolts.

L4(V+)

La cirereta del pastís. Flanquegem a dretes sense guanyar alçada fins que trobem el punt més dèbil. Un cop encintat el primer bolt continuem en tendència a la dreta fins una balma, per després derivar a l'esquerra. Ara només ens queda un darrer tram dret, on podrem emplaçar un bon alien. 40 metres, 3 expansions.

Descens

Hem d'anar cap al collet que hi ha entre el Puntal i el Contrapuntal i fer un curt ràpel. Des del collet fem una curta grimpada per un ressalt i el desgrimpem. Des d'aquí pugem per la vessant Sud del Contrapuntal (III); hi ha una reunió. Un cop al cim del serrat el creuem i anem a buscar el camí de Sant Jeroni.

El que més m'ha agradat:

- Escalada 100% lògica, pura delícia sobre roca de primera i una lliçó d'audàcia del senyor Ribas.
- Bona restauració, amb parabolts del 8 i placa petita. Llàstima que hi hagi algun de propina, sobretot al tercer llarg.
- Ràpida i solejada.

El que no m'ha agradat tant:

- Atenció no anar-hi en dies ventosos.